DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 19 listopada 1953 — Nr 13/10 gm/ — Poz. 37—44

TREŚĆ:

37

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 października 1953 r.
w sprawie utworzenia internatu przy Technikum Finansowym Ministerstwa Finansów w Białymstoku.

Na podstawie § 2 ust. 2 pkt j rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. Nr 36, poz. 277) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się internat przy Technikum Finansowym Ministerstwa Finansów w Białymstoku przy ul. Warszawskiej 63.

Działalność internatu reguluje statut internatu przy technikum finansowym Ministerstwa Finansów, stanowiący załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 lutego 1953 r. w sprawie internatów przy technikach finansowych Ministerstwa Finansów (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 5/5 gm, poz. 9).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1953 r.

Minister Finansów T. Dietrich

38

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 października 1953 r.
w sprawie utworzenia internatu przy Technikum Finansowym Ministerstwa Finansów w Ostrowi Mazowieckiej.

Na podstawie § 2 ust. 2 pkt j rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. Nr 36, poz. 277) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się internat przy Technikum Finansowym Ministerstwa Finansów w Ostrowi Mazowieckiej przy ul. Batorego 8.

Działalność internatu reguluje statut internatu przy technikum finansowym Ministerstwa Finansów, stanowiący załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 lutego 1953 r. w sprawie internatów przy technikach finansowych Ministerstwa Finansów (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 5/5 gm, poz. 9).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1953 r.

Minister Finansów T. Dietrich

39

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 listopada 1953 r.
w sprawie likwidacji internatu przy Technikum Finansowym Ministerstwa Finansów w Słupsku.

Na podstawie § 2 ust. 2 lit. j rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. Nr 36, poz. 277) zarządza się, co następuje:

§ 1. Likwiduje się internat męski przy Technikum Finansowym Ministerstwa Finansów w Słupsku przy ul. Łukaszewicza 4.

§ 2. Nieruchomość użytkowaną na potrzeby likwidowanego internatu przekazuje się Ministerstwu Gospodarki Komunalnej w trybie uchwały Nr 120 Prezydium Rządu z dnia 8 marca 1952 r. w sprawie zarządu nieruchomości państwowych zbędnych do wykonania zadań planowych dotychczasowych użytkowników (Mon. Polski Nr A-25, poz. 313) jako zbędną dla wykonania zadań planowych Ministerstwa Finansów i podległych mu instytucji.

Ruchomości będące w użytkowaniu likwidowanego internatu przydziela się internatowi żeńskiemu przy tymże Technikum Finansowym, znajdującemu się w Słupsku przy ul. Kaszubskiej 3-a.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 września 1953 r.

Minister Finansów T. Dietrich

40

OKÓLNIK

z dnia 3 września 1953 r.
w sprawie dostarczania nauczycielom zatrudnionym na wsi środków przewozowych.

W związku z przepisem § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1953 r. w sprawie dostarczania środków przewozowych nauczycielom zatrudnionym na wsi (Dz. U. Nr 40, poz. 173) wyjaśnia się, co następuje:

Przypadki choroby nauczycieli lub członków ich rodzin, wymagające porady lub zabiegu poza miejscem zamieszkania, powinny być stwierdzone zaświadczeniem lekarskim.

W przypadkach nagłych zaświadczenie lekarskie może być przedstawione po dokonaniu przewiezienia chorego i po udzieleniu pomocy lekarskiej.

Dyrektor Departamentu Czesław Foryś

41

OKÓLNIK

z dnia 14 października 1953 r.
w sprawie wykładni art. 45 § 2 p. k. s. Nr PM. 12071/6/53.

Wobec powstałych w praktyce wątpliwości czy nieprawomocne orzeczenie karne przerywa bieg przedawnienia orzekania i czy w związku z tym możliwe jest wydanie orzeczenia skazującego przez władzę orzekającą II instancji po upływie czasokresu przewidzianego w art. 45 § 2 p. k. s. — Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

W myśl art. 45 § 2 p. k. s. nie można wydać orzeczenia skazującego, jeżeli od dnia popełnienia wykroczenia upłynęło lat 3. Należy przyjąć, że orzeczeniem skazującym w rozumieniu dekretu jest zarówno orzeczenie skazujące I instancji, jak orzeczenie skazujące instancji odwoławczej, gdyż w dekrecie jest mowa o orzeczeniu skazującym w ogóle. Dlatego też nie znajduje oparcia w dekrecie zapatrywanie, że jeżeli orzeczenie skazujące zapadło w I instancji przed upływem okresu przedawnienia orzekania, to późniejszy bieg czasu dla kwestii tego przedawnienia nie ma żadnego znaczenia. Nieprawomocne orzeczenie karne nie przerywa bowiem biegu przedawnienia orzekania, co pociąga za sobą niemożność wydania orzeczenia skazującego przez instancję odwoławczą po upływie czasokresu przewidzianego w art. 45 § 2 p. k. s.

Wobec powyższego w przypadkach stwierdzenia w trybie odwoławczym przez władzę orzekającą w II instancji, że w sprawie upłynął okres, przewidziany w art. 45 § 2 p. k. s., postępowanie karne skarbowe powinno być umorzone zarówno wówczas, gdy w trybie odwoławczym skazujące orzeczenie I instancji miało być zatwierdzone w całości lub w części, jak i wtedy gdy skazanego należało uniewinnić. Jakkolwiek bowiem art. 45 § 2 p. k. s. postanawia, że po upływie 3 lat od dnia popełnienia przestępstwa nie można wydać orzeczenia skazującego — to jednak i wydanie orzeczenia uniewinniającego byłoby niedopuszczalne ze względu na postanowienia art. 245 § 1 pkt 4) w związku z art. 213 § 1 pkt 2) p. k. s.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

42

OKÓLNIK

z dnia 17 października 1953 r.
w sprawie stosowania przepisów dotyczących sprzedaży polikwidacyjnej. Nr PM. 11485/2/53.

W związku z nasuwającymi się wątpliwościami w przedmiocie obowiązków ciążących na podatnikach w przypadkach likwidacji przedsiębiorstwa i dokonywania sprzedaży polikwidacyjnej Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

W myśl przepisów art. 74 ust. 3 dekretu o postępowaniu podatkowym z dnia 16 maja 1946 r. (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) podatnik obowiązany jest zawiadomić o zamierzonej likwidacji przedsiębiorstwa organ finansowy właściwy w sprawach podatku obrotowego w terminie co najmniej jednego miesiąca przed dniem zamierzonej likwidacji, podając w zawiadomieniu dzień likwidacji oraz miejsce w którym będzie wykonywana polikwidacyjna sprzedaż towarów.

Podatnik powinien jednocześnie z zawiadomieniem przedłożyć organowi finansowemu kartę rejestracyjną, celem poczynienia na niej przez organ finansowy wzmianki zarówno o zgłoszeniu likwidacji przedsiębiorstwa jak i o miejscu, w którym będzie odbywać się sprzedaż polikwidacyjna oraz o terminie ukończenia wyprzedaży. Dane te organa finansowe powinny bezzwłocznie podawać do wiadomości terenowo właściwym wydziałom handlu celem wspólnego z nimi czuwania, by pod pozorem czynności likwidacyjnych podatnik nie dokonywał nowych transakcji handlowych.

W przypadku likwidacji przedsiębiorstwa na skutek cofnięcia przez prezydium rady narodowej zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa, należy uznać, że wniosek o zamierzonej sprzedaży polikwidacyjnej zawierający dane, o których mowa w ust. 1, wraz z kartą rejestracyjną jest wniesiony w terminie, o ile podatnik złoży go właściwemu organowi finansowemu do dni 7-miu od daty otrzymania zawiadomienia o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

43

OKÓLNIK

z dnia 22 października 1953 r.
w sprawie wydawania kart rejestracyjnych. Nr PM. 10283/2/53.

Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że wydawanie kart rejestracyjnych na przedsiębiorstwa transportu samochodowego należy uzależniać od posiadania przez te przedsiębiorstwa zezwoleń na wykonywanie publicznego transportu drogowego, przewidzianych rozporządzeniem Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 27 listopada 1951 r. (Dz. U. Nr 64 poz. 442).

Treść karty rejestracyjnej co do rodzaju czynności transportowych, miejsca i czasu ich wykonywania powinna odpowiadać ściśle treści posiadanego uprawnienia na wykonywanie transportu publicznego.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

44

OKÓLNIK

z dnia 27 października 1953 r.
w sprawie zbierania informacji o zastępstwie adwokackim. Nr PM. 11088/1/53.

W związku z utworzeniem zespołów adwokackich Ministerstwo Finansów zarządza zaprzestanie zbierania i nadsyłania informacji o zastępstwie adwokackim, dotyczących adwokatów, będących członkami zespołów.

Ministerstwo Finansów podkreśla, że w dalszym ciągu istnieje obowiązek zbierania i nadsyłania informacji o zastępstwie adwokackim w stosunku do adwokatów, nie będących członkami zespołów adwokackich, zgodnie z okólnikiem z dnia 9 maja 1949 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 18, poz. 117).

Podsekretarz Stanu J. Kole

KOMUNIKAT

Podaje się do wiadomości, że opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów w roku 1954 wynosić będą: rocznie zł 40, półrocznie zł 22 i kwartalnie zł 12.

Wymienione należności winny być wpłacane przed rozpoczęciem okresu prenumeraty na r-k Ministerstwa Finansów Nr 70-412-2400/2 w N.B.P. I Oddział Miejski Warszawa-Praga. Na odcinku dowodu wpłaty należy w sposób czytelny podać cel wpłaty, okres czasu którego wpłata dotyczy, nazwę i adres (z uwzględnieniem ulicy i Nr domu) dokonywującego wpłatę oraz ilość zapotrzebowanych egzemplarzy wydawnictwa.

Nadsyłanie pisemnych zamówień jest zbędne, gdyż wysyłanie wydawnictwa dokonywane będzie na podstawie otrzymywanych wpłat i ustaje automatycznie z końcem opłaconego okresu prenumeraty.

Rachunki za prenumeratę nie będą wystawiane.

Jednostki administracyjne objęte budżetem centralnym powinny zapotrzebowanie na bezpłatną prenumeratę Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów zgłaszać za pośrednictwem właściwego ministerstwa (urzędu centralnego), a jednostki objęte budżetem terenowym — za pośrednictwem prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej. Zapotrzebowanie to winno być dokonywane w granicach niezbędnych potrzeb przy ścisłym przestrzeganiu zasady oszczędności.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 12.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40, półrocznie — zł 22 kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 70-412-2400/2 w N.B.P. Oddział Warszawa-Praga.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji

Cena zł 0,50

ODBIORCA

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 20268. 4-B-21426. 21.000.